

Az Eszterházy Károly Főiskola rektorának megnyitó szavai

Tisztelt professzor urak, kedves vendégeink, kedves kollégák és kedves hallgatóink!

Nagy tisztelettel köszöntöm a Kossuth Lajos születésének 200. évfordulója alkalmából megrendezendő tudományos konferencia valamennyi résztvevőjét. Először is szeretném megköszönni a szervezők munkáját, hiszen ez egy regionális összefogás eredményeképpen létrejött tudományos konferencia. Nemcsak a főiskola, hanem a helyi, városi, megyei szervezetek is közreműködtek a tudományos konferencia létrehozatalában. Azt gondolom, hogy a szeptember mindannyiunknak azt jelenti, hogy elkezdődik az akadémiai év, megkezdődik a felsőoktatásban is a munka. Az akadémiai év egyben arra is jó lehetőséget ad, hogy a felsőoktatási tanulmányok mellett különösen jeles napokon és egyéb apropók okán, számos szakmai és tudományos konferencia szerveződjön ezekben az intézményekben. Ez a nyitánya tulajdonképpen a mostani tanévnek, amelyben még számos, ehhez hasonló rendezvény előtt állunk. Én azt mondom, hogy ez a mai, nyitány a tudományos konferenciák sorozatában, ugyanis a héten folytatjuk egy másik tudományos konferencia rendezvénnyel.

Talán nem szerencsétlen gondolat, hogy ha személyes indíttatású észrevételeket is teszek. Én Zemlénben születtem, iskolás éveim alatt nagyon sokszor eljártam Sátorajújhelyen azon erkély alatt, amely éppen az ünnepeltnek életéhez olyan szorosan kapcsolódik. Azt gondolom, hogy nagyon sokat jelent a Kossuth-i életút számomra. Már egri vagyok és tudom, hogy Eger sem maradt érintetlen Kossuth Lajos látogatása alól. 1849-ben itt három napot töltött, és nagyon sok írott dokumentum maradt fenn erről a három napról.

Nekem három dolog mindenképpen érdekelt az előző momentumokból:

akó emberek is. Olyannyira, hogy egyik levelében azt is felvetette, hogy esetleg alkalmasabb helyszíne lenne az országgyűlésnek Eger, mint Debrecen. (Remélem, hogy ezzel Orosz professzor urat nem bántottam meg, ez Kossuth Lajosnak volt a véleménye.) Ehhez a városhoz kötődik, a hazafiságról vallott híres mondása is, amit azt hiszem, nem kell, hogy idézzek, mert mindannyian ismerjük. Búcsúzásképpen április 2-án az írta feleségének, hogy nehéz

lesz a város lakóitól megszökni, ragaszkodásuktól megszabadulni, és azzal fejezte be ezt a gondolatot: hogy ha Isten megsegít, megszökünk.

Én azt gondolom, hogy most mi nem ott tartunk, hogy meg kellene szök-nünk a városból, ellenkezőleg: egy kétnapos tartalmas, tudományos konfe-rencia előtt állunk, közel 20 előadással. Azt kívánom az intézmény vala-mennyi munkatársa és hallgatója nevében, hogy legyen ez a két nap méltó az ünnephez, legyen nagyon sikeres a rendezvény, szolgálja mindannyiunk épülését, gyarapítsa mindannyiunk ismeretét a Kossuth – életmű kapcsán. Ehhez kívánok Önöknek jó munkát!